

Žalm 90

Nauč nás počítat naše dny

1. čtení: Žalm 90

kázání: Žalm 90,12 Nauč nás počítat naše dny, ať získáme moudrost srdce.

Bratři a sestry

asi tušíte, že právě dnes začíná advent. Hoří nám tu první svíčka na adventním věnci. Advent. To je to cizí slovo, které v češtině znamená příchod. No a všem lidem je tak nějak jasné, čeho je příchod. Přece Vánoce. Popřípadě Ježíška. Ono to ale vůbec není tak jasné. Příchod Ježíška, tedy malého Ježíše, Ježíše miminka v Betlémě, to už se stalo. Asi před 2015 lety. Takže pokud příchod, tak ne Ježíška ale jeho narozenin. 2015tých. Brát Vánoce jako oslavu narozenin. A advent jako příprava na oslavu. To není úplně špatně, úplně mimo. Jsou u toho svíčky, narozeninový dort v podobě bramborového salátu a kapra, dárky (sice ne Ježíškovi ale nám, což je také pěkné. Bůh na svoje narozeniny obdaroval nás, ne my jeho a tak se taky obdarováváme...tak to mají hobiti). To je hezké. Problém je, že na těch narozeninách většinou není oslavenec. Proto si myslím, že Vánoce jenom jako oslava narozenin, to je trochu málo. Advent, příchod. Tak možná ten druhý příchod. To, jak my křesťané věříme, že Ježíš přijde ještě jednou, na konci věků. Už ne jako miminko ale jako oslavený král. Na to se opravdu těším a vyhlížím to. Advent, jako příprava na druhý příchod Ježíšův. To je také zajímavé. Ale taky to má problém. Ježíš sám ještě za svého života několikrát řekl, že dokonce ani on sám neví, kdy to bude. A je to už 1982 let, kdy odešel a ještě se nevrátil. A to říkal, že přijde brzy. Takže advent jenom jako příprava na druhý Ježíšův příchod taky trochu pokulhává. Advent končí na Vánoce a on klidně může přijít v červnu. A my pak budeme nepřipraveni? Hmmm. Tak co to teda dneska začíná? Advent čeho? Příchod čeho nebo koho? A aby toho nebylo málo, dnes taky začíná nový rok. Tedy církevní rok. Oslavovali jste včera konec starého roku? Takový církevní silvestr? Já taky ne. Jsme zklí počítat roky spíš podle civilního kalendáře. 1. leden.

A do tohoto našeho přemýšlení o příchodu a oslavování a počítání let zaznívá modlitba Mojžíše, muže Božího. Nauč nás počítat naše dny, ať získáme moudrost srdce. Počítat dny. Moudrost srdce. Co to znamená?

Je to modlitba, navíc starého člověka, který už by snad měl být moudrý, vždyť to byl navíc Mojžíš. Ten mojžíš, který vyvedl Izraelce z egypta a pak s nimi 40 let putoval pouští. Ten Mojžíš, který si s Bohem povídal tváří v tvář. Jaktože on chce, potřebuje moudrost. Copak ji nemá? Kdo jiný má být moudrého srdce než starý Mojžíš?

Je to modlitba společenství. Ne každý sám za sebe ale my spolu. A když si celou tu modlitbu pročtete, zjistíte, že je celá o tom, kým je Bůh, co všechno jsme od něj dostaly a co ještě od něj potřebujeme. Co všechno by měl dělat On. Co bychom měli dělat my? V celé té modlitbě je to jenom jedna věc. Právě: Nauč nás počítat naše dny. Asi je to důležité.

Počítat naše dny. To ale přece umíme. 365,25 dnů v roce. 730,5 dnů za dva roky. Já žiju na světě už 12459 dnů. A zbývá mi ještě tak 0-14609 dnů. Víc ne. Počítat umíme docela dobře. Máme desítkovou soustavu narozdíl od starověkých izraelitů a v té se násobí moc lehce. Navíc máme kalkulačky a počítače. Tak možná je ta Mojžíšova modlitba už vlastně trochu zastaralá. Akorát nám pořád chybí ta moudrost srdce.

Protože počítat, to není jen +-*/. To znamená v hebrejštině taky porozumět tomu, poznat význam toho, promýšlet to a pak to vzít vážně. Taky počítat s tím. Ono je hezké, že si umím spočítat, že už jsem na světě 12459 dnů a zbývá mi tak ještě 14609. Ale co s tím? Co to má znamenat? K čemu mě to má dovést?

Je to zvláštní ale tohle počítání s naší omezeností v čase, s naší smrtelností nás má vést hlavně k životu. Nemáš těch dnů nekonečně, pár tisíc dnů ještě. Tak je prožij. Prožij je tak, aby ses za ně nemusel stydět. Prožij je tak, aby ses mohl postavit před Pána Boha, před Pána všeho času a říci: Jo, takhle jsem žil, to byl můj život, tohle jsem udělal s časem, s dny, které jsi mi dal. Jsi smrtelný, tak žij. Žij doopravdy podle toho, co znamená život.

A k tomu nám ta Mojžíšova modlitba může taky pomoci. Už jsem říkal, že je vlastně celá o Bohu. O tom, co udělal, a jaký je a co by měl ještě udělat. Tak snad podle něj, podle toho, jaký on je, On, dárce života, ten, který vymyslel život, podle něj můžeme ohmatávat, co to vlastně život je. A čteme tam hodně o hněvu a prchlivosti. Ty jsou namířeny proti tomu, co k životu nevede a co jej ničí. Ale co v Bohu je to skutečně živé? Je to soucit, milosrdenství a vlídnost. Jedním slovem? Láska. Spočítej si dny, vem je vážně... a naplň je skutečným životem, soucitem, milosrdenstvím a vlídností, láskou. Možná za to zaplatíš bolesti a budou se ti i smát. Ale tváří v tvář Bohu, Otci věčnosti, budeš moci říci: Tohle byl můj život. A nebudeš se muset stydět.

Nauč nás počítat naše dny, ať získáme moudrost srdce. Nejpozději za 14609 dnů pro mě a pro vás ještě míň, protože většina z vás je starší než já, přijde do našeho života věčnost, přijde Ježíš Kristus. Setkáme se s ním. A A 14609, to není zas tak dlouhá doba. Ježíš říkal: Přijdu brzy. Amen, přijď Pane Ježíši.